

Митрополит
Андрей Шептицький
у своєму посланні «НЕ УБИЙ»
до совісті всіх вірних нашої Церкви
взиває такими словами:

«Особливішим способом мерзенні, жакливі і противні природі є випадки, в яких родичі убивають рідних дітей. А може ще гіршими є вони, коли ті діти ще на світ не прийшли. Вже ця сама обставина, що злочину допускається рідний батько, або мати, що дитина не може боронитися, що будучи неохрещеною, тратить вічне спасіння, – все то обставини, які роблять зігнання плоду особливішим родом злочину. А коли до того всього звернеться увагу на те, що вбивство дітей надає цілій родині п'ятно Каїна і стягає прокляття на ту першу і найважливішу клітину суспільного життя, тоді оціниться як слід, з якою енергією, рішучістю і майже, можна сказати, завзятістю мусять душпастирі над тим працювати, щоб устерегти ті найсвятіші суспільні ідеали, якими є материнство і родина, від тої язви, якою може бути зігнання плоду. При таких поняттях про святі обов'язки матері, про достоїнство матері, про переважне суспільне значення численного і в святості виховуваного потомства – поняттях, що їх мають батьки-вбивці дітей, – до чого дійде суспільність, наріг, держава, в котрій будуть такі матері, такі батьки! Яке виховання дадуть іншим дітям батьки, що змовилися на убивство одної дитини?!».

Свята Мати Тереза:

«Мені здається, що найбільшим руйнівником миру сьогодні є аборт, оскільки він – це безпосередня війна, вбивство, яке скоює сама матір. У Святому Писанні читаємо, і Бог це говорить дуже ясно: «Навіть якщо мати забуде про своє дитя, Я тебе не забуду. Я викарбував тебе у себе на долоні». Ми всі викарбувані на Цього долоні, й навіть ненароджена дитина там вже є. Але мене найбільше вражає початок цієї фрази, що навіть якщо мати забуде, тобто станеться щось неможливе, але якщо навіть і це було б можливим, Я не забуду. І сьогодні найбільшим засобом знищення миру є аборт».

Стань учасником
«Християнського Руху за Життя»,
захищай ЖИТТЯ, співпрацюй і допомагай
врятувати кожне зачатє ЖИТТЯ!

+ 38 (097) 4476201

ЩО ПОТРІБНО МОЛИТИСЯ ПРАКТИКУЮЧИ ДУХОВНЕ УСИНОВЛЕННЯ?

Протягом 9 місяців, щодня молитися **один десяток Вервиці**, роздумуючи над одним таїнством з життя Ісуса Христа та Діви Марії, тобто молитися один раз **«ОТЧЕ НАШ»**, 10 разів **«БОГОРОДИЦЕ ДІВО»**, 1 раз **«СЛАВА ОТЦЮ»** і оцю молитву:

«Господи Ісусе, за заступництвом Твоїї Матері, Пресвятої Діви Марії, яка з любов'ю Тебе породила, а також за заступництвом святого Йосифа, якому Тебе довірили і який був Твоїм Опікуном після народження, прошу за цю духовно усиновлену мною дитину, яка ще не народилася і зараз перебуває під загрозою загибелі. Прощу Тебе, Господи Ісусе, даруй батькам цієї дитини любов і відвагу, щоб вони залишили своїй дитині життя, яке Ти сам для неї призначив».

Корисними у практикуванні духовного усиновлення будуть добрі постанови від щирого серця: молитися більше, піклуватися про життя у Божій благодаті, читати духовну літературу, чинити добрі діла потребуючим, практикувати піст, приділяти ближнім увагу та необхідну допомогу, старатися всіма можливими способами захищати життя від зачаття і до природної смерті, відвертати інших від спокуси вчинити аборт, поширювати вчення Церкви про гідність і недоторканість життя кожної людини.

Парафія Святих
Кирила і Методія

Буклет упорядкував
о. Йосафат Бойко, ВС
Парафія Святих Кирила і Методія
Згромадження Воплощеного Слова
Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

вул. Вербова, 32
76493 – Івано-Франківськ (Крихівці) – Україна
www.pkm.if.ua – josafatboyko@ive.org

ДУХОВНЕ УСИНОВЛЕННЯ

ДЯКУЮ БОГУ ЗА ЖИТТЯ!

«Турбота про дитину
ще перед її народженням,
є першою та основною перевіркою
ставлення людини до людини»

Святий Папа Іван Павло II
(Нью Йорк, 1979)

Застосунок **ЗАОПІКУЙСЯ ЖИТТЯМ**
є мобільним помічником для охочих
Духовно усиновити Ненароджену дитину
Віскануй QR код і завантажуй застосунок

ЩО ТАКЕ ДУХОВНЕ УСИНОВЛЕННЯ?

Це молитовна практика, яка полягає в особистому зобов'язанні молитовно опікуватися зачаткою дитинкою, ім'я якої відоме одному Господеві. Кожного дня у світі відбуваються зачаття діточок і частина з них є у небезпеці смерті, бо

щодня також відбуваються численні аборти у світі, і в Україні, тобто щодня відбуваються умисні вбивства зачатих діточок. Ось головна причина, чому важливо молитися в цьому наміренні багато і часто. Такий молитовний рух ДУХОВНОГО УСИНОВЛЕННЯ зародився після об'явлень Діви Марії у Фатімі трьом діточкам у 1917 році з закликом до молитви і покаяння. Традиційно духовне усиновлення ненароджених діточок відбувається у свято Благовіщення, коли відбулося зачаття Ісуса Христа в лоні Діви Марії через благовіщення від Архангела Гавриїла.

«Абортом називаємо свідоме і пряме вбивство людської істоти в період між її зачаттям і народженням, на самих початках її життя. Зазвичай такі дії здійснюють у формі штучного переривання вагітності. Абортом є також усі вчинки, пов'язані з маніпуляціями, що ведуть до знищення людських ембріонів, отриманих у результаті застосування допоміжних репродуктивних технологій»

(Катехизм УГКЦ, 880)

ХТО МОЖЕ МОЛИТИСЯ В ЦЬОМУ НАМІРЕННІ?

Всі люди та всі свідомі християни, які розуміють цінність життя кожної людини, від моменту зачаття і до природної смерті і всі, хто вдячний Богові за дар життя покликані молитися і практикувати духовне усиновлення. Головне бажання і трошки пруділеного часу щодня. Це такий особистий внесок у збереження життя людей у світі і в Україні, особливо в цей час війни, коли багато наших земляків помирає.

ЧОМУ ЦЕ ТАК ВАЖЛИВО?

Духовне усиновлення ненародженої дитини — це молитва за дитинку, яка перебуває в лоні своєї матері і якій загрожує аборт. Ми знаємо, що в Україні, на жаль, вбивство дітей є узаконеном, тобто є закон, який дозволяє вбивати дитинку зачату за звичайних умов і за бажанням жінки до 12 тижня вагітності, а коли є інші медичні, соціальні та особисті підстави, то можна переривати вагітність і на пізніших термінах. На жаль, у свідомості багатьох людей призвичаїлися такі лукаві терміни, як «штучне переривання вагітності», «небажана вагітність», «планові аборти за медичними показами» і багато людей в цьому не бачать проблеми. Є люди, які радять зробити аборт одні одним; є лікарі, які на крові невинних діточок заробляють гроші і утримують їхні сім'ї; є чоловіки, які різними способами заставляють своїх дружин зробити аборт. Однак Церква Христова покликана взивати до совісті людей, щоб не робити такого зла і не порушувати заповідь Божу «НЕ ВБИЙ».

Ця молитва має єдину ціль – зберегти життя зачатих дітей, змінити серця лікарів і всіх медичних працівників, щоб вони відмовилися категорично вбивати зачатих діточок, змінити серця законодавців, щоб в нашій Україні, в якій і так відбувається багато вбивств, принаймні заборонили добровільно вбивати дітей на законодавчому рівні, притримуючись Конституції України, де чітко написано: «Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави – захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань» (ст. 27 КУ).

Цією молитвою хочемо повернути серця українців, які покликані збільшувати населення нашої землі через народження діточок, а держава покликана всіляко сприяти і всіма можливими способами допомагати, як про це читаємо: «Збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави» (ст. 16 КУ).

«Людське життя від самого зачаття довірене матері і батькові, які про нього дбають і ним піклуються. Але часом драматичні обставини (згвалтування, змушення з боку родини тощо) чи егоїстичні міркування можуть змусити жінку до знищення життя, яке вона виношує в собі. Це не знімає з неї відповідальності, однак разом з нею відповідальними за аборт стають також інші особи. Винуватим є і батько дитини, який примушує матір до абортів або покидає її під час вагітності. Співучасниками гріха абортів є також рідні, близькі та друзі, які іноді «змушують» жінку до абортів, виправдовуючи його можливістю збереження доброго імені тощо. І, нарешті, остання та велика провина тягнеться на лікарів та інших медичних працівників, які безпосередньо роблять аборт. Опосередковано провина лягає і на всіх тих, хто на суспільному рівні захищає та пропагує аборти»

(Катехизм УГКЦ, 884)

У 2012 році всі католицькі єпископи України написали звернення до вірних про заборону абортів і там читаємо про таку сумну статистику: «На превеликий жаль, злочин вбивства ненароджених дітей в Україні є дуже поширеним. Українське суспільство боляче відчуває на собі згубні наслідки абортів. За різними дослідженнями, мільйон подружніх пар в Україні є неплідними, з них 868 тисяч – через неплідність жінки. Причиною жіночої неплідності у 80 відсотках випадків є аборт. Згідно з даними Держкомітету статистики, смертність в Україні перевищує народжуваність, у деяких областях майже утричі. Як наслідок, останніми роками населення України зменшилося на п'ять мільйонів осіб (з 52 до 47 мільйонів). Якщо взяти до уваги статистику про те, що від моменту легалізації абортів Микитою Хрущовим у 1955 році і дотепер в Україні проводилося в середньому від 400 до 900 тисяч абортів на рік, то за останні 57 років народ України втратив біля 40 мільйонів своїх громадян, що втричі перевищує число жертв Голодомору. Якщо така динаміка збережеться, то через кілька десяти років українська нація постане перед небезпекою зникнення. Далеко не останньою причиною таких невтішних демографічних тенденцій є легалізоване державними законами вбивство невинних людських осіб, тобто абортів» (2012). А, коли в нашій Батьківщині розпочалася війна, тоді ми всі чітко усвідомлюємо, що кількість жителів нашої країни набагато меншою стала і ми всі відповідальні за те, щоб зберегти кожне зачаті життя на нашій землі.